Αυτόνομες παρεμβάσεις

15

Καλοκαίρι 2008

Οι Αυτόνομες Παρεμβάσεις πραγματοποιούνται στα Γιάννενα (plebe canaglia) και στην Αθήνα (lost solidarios). Τα κείμενα που περιλαμβάνονται στη σειρά "Αυτόνομες Παρεμβάσεις" αποτελούν προϊόντα των συναντήσεων των Α.Π., εκτός από όσα φέρουν υπογραφή του συντάκτη τους.

Για επικοινωνία:

aut_par@yahoo.gr

Πέφτοντας από

τα σύννεφα

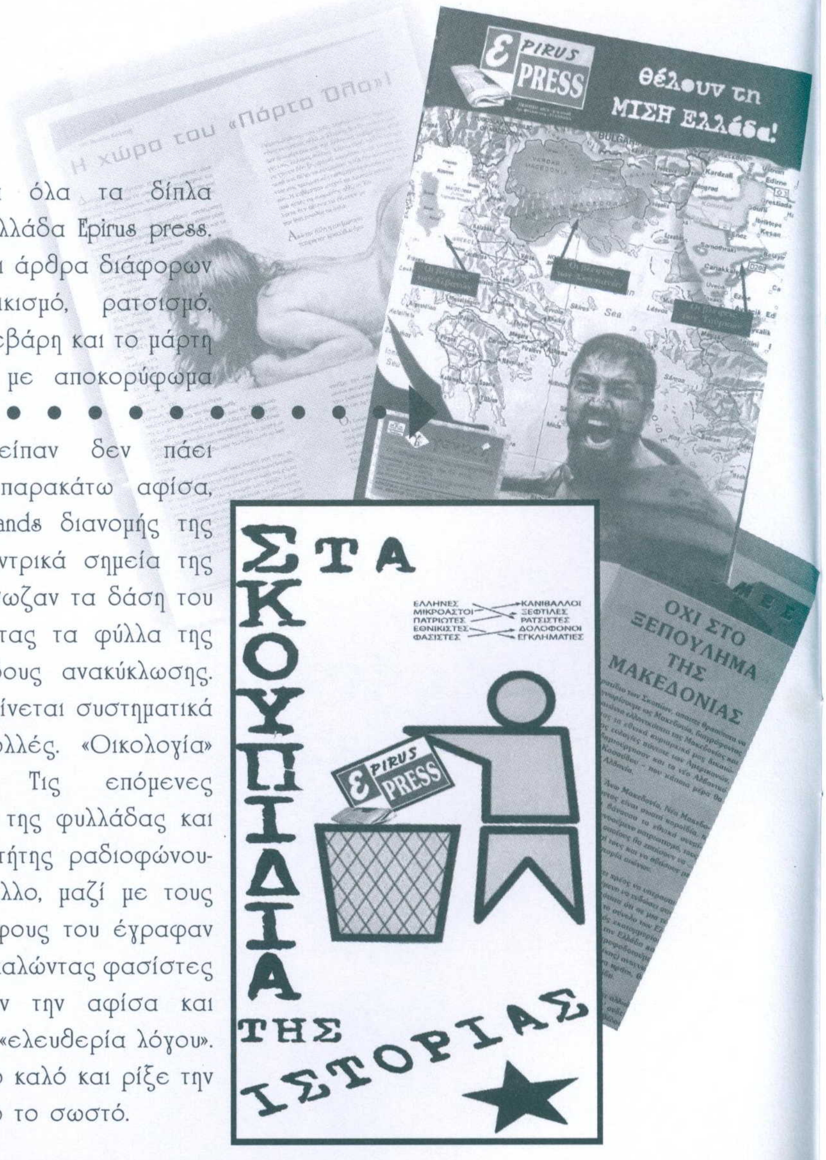
Το τελευταίο χρονικό διάστημα συχνά πυκνά αποκαλύπτονται στην ήπειρο κυκλώματα διακίνησης ναρκωτικών, κλεμμένων οχημάτων και ανθρώπων, που συμμετέχουν μπάτσοι και συνοριοφύλακες.

Άτιμο πράγμα ο ελεύθερος ανταγωνισμός! Αντί να χαλάνε οι μισοί μπάτσοι τις βρωμοδουλειές των άλλων μισών δεν φτιάχνουν μια α.ε. να κάνουν το ναρκεμπόριο, το λαθρεμπόριο και το δουλεμπόριο όλοι μαζί ήσυχα-ήσυχα να μην πέφτει και η τοπική κοινωνία κάθε τόσο από τα σύννεφα;

FREEPRESS - ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΣΜΟΣ - LIFESTYLE - ΤΣΙΠΟΥROCK -
BUSINESS - ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

Στα γιάννενα όλα τα δίπλα χαρακτηρίζουν την φυλλάδα Epirus press. Κατά καιρούς περιέχει άρθρα διάφορων γελοίων τίγκα εθνικισμό, ρατσισμό, σεξισμό. Ειδικά το φλεβάρη και το μάρτη ξεσάλωσαν τελείως με αποκορύφωμα αυτό το εξώφυλλο.

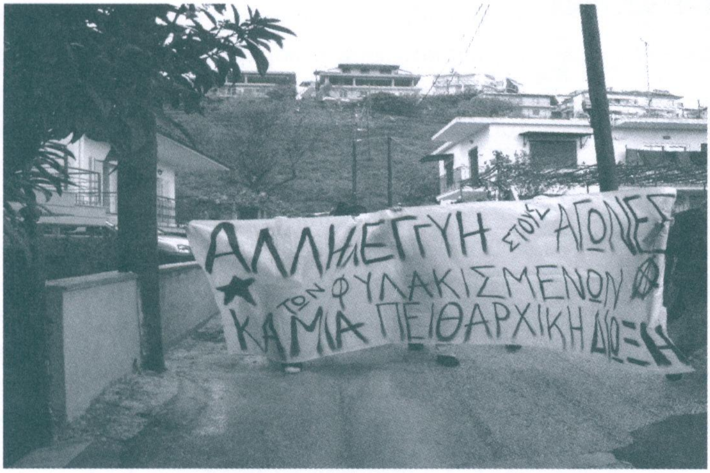
Κάποιες/οι είπαν δεν πάει άλλο, τύπωσαν την παρακάτω αφίσα, την κόλλησαν στα stands διανομής της φυλλάδας και σε κεντρικά σημεία της πόλης. Ταυτόχρονα έσωζαν τα δάση του αμαζονίου τοποθετώντας τα φύλλα της φυλλάδας στους κάδους ανακύκλωσης. Κάτι που γινόταν και γίνεται συστηματικά από πολλούς και πολλές. «Οικολογία» και αντιφασισμός. Τις επόμενες βδομάδες ο εκδότης της φυλλάδας και 2-3 εφημερίδων-ιδιοκτήτης ραδιοφώνου-και ποιός ξέρει τι άλλο, μαζί με τους κολαούζους αρθογράφους του έγραφαν διάφορες αηδίες αποκαλώντας φασίστες αυτούς που κόλλησαν την αφίσα και ψελλίζοντας κάτι για «ελευθερία λόγου». Αλλά είπαμε...κάνε το καλό και ρίξε την Epirus press στον κάδο το σωστό.

ΤΙΣ ΑΡΚΟΥΔΕΣ ΤΗΣ ΠΟΥ ΑΜΑ ΛΑΧΕΙ ΤΡΩΝΕ ΜΕΓΑΛΕΚΟΥΣ, ΒΟΥΚΕΦΑΛΕΣ ΚΑΙ ΞΕΦΤΙΛΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΧΡΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΟΡΜΟΥ

καμία φυλακή σε ολόκληρη τη γη

Το σταυράκι να γκρεμιστεί!

Η φυλακή στο σταυράκι ιωαννίνων, όπως είναι γνωστό είναι από τις χειρότερες από πλευράς συνθηκών, αν όχι η χειρότερη του ελληνικού κράτους. Οι κρατούμενοι πολλές φορές έχουν διεκδικήσει τη βελτίωση των συνθηκών και άλλα αιτήματά τους (σχετικά με τις ποινές, επισκεπτήρια κ.τ.λ.) με αποχές συσσιτίου, στάσεις και εξεγέρσεις. Όπως το φλεβάρη που έκαναν ολιγοήμερη αποχή συσσιτίου.

Σχετικά με το ζήτημα των φυλακών, φέτος στα γιάννενα, πραγματοποιήθηκε μια σειρά εκδηλώσεων και προβολών στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στα πλατανάκια και στον αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο. Επίσης κυκλοφόρησε μπροσούρα από την ανοιχτή συνέλευση αναρχικών αντιεξουσιαστών ιωαννίνων και πραγματοποιήθηκε παρέμβαση έξω από τη φυλακή.

"Από τον Πρωινό Λόγο: "Τα περιστέρια, [...] που είχαν εξαφανιστεί από την κεντρική πλατεία, επανήλθαν και απολαμβάνουν την αγάπη των περαστικών [...]. Μάλιστα δείχνουν και το... θαυμασμό τους για τη νέα μορφή της πλατείας, που την προτιμούν από την παλαιότερη." Μάθαμε δε, ότι κάποια δήλωσαν στον συντάκτη του Π.Λ,. ότι στις επόμενες δημοτικές, θα ψηφίσουν και πάλι Γκόντα...."

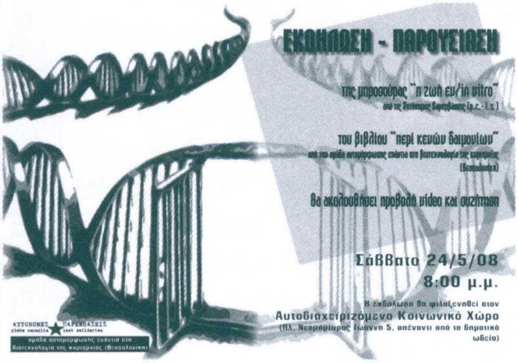
... αντιγράφουμε από το έντυπο **«μέσα απ' τον καθρέφτη»**, 1ο τεύχος της συντακτικής ομάδας «splendor solis» με θέματα αντιπληροφόρησης και έξυπνα σχόλια. Τσεκάρετε επίσης τα έντυπα **«antifa(i)»** του ομώνυμου πυρήνα και **«σημειώσεις ανυπακοής»** της ανοιχτής συνέλευσης αναρχικών αντιεξουσιαστών ιωαννίνων.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΕΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Στις 20 μαΐου ο αντιρρησίας συνείδησης Λ. Πετρομελίδης καταδικάστηκε για 15η φορά από το ναυτοδικείο σε 3 χρόνια κάθειρξης χωρίς αναστολή και χωρίς δυνατότητα εξαγοράς της ποινής. 15 δίκες, 3 φυλακίσεις, 16 και πλέον χρόνια κυνηγητού αποδεικνύουν ότι η εκδικητικότητα των στρατοκρατικών μηχανισμών του ελληνικού κράτους δεν έχει όρια. Ταυτόχρονα επανέρχεται από το Υ.ΕΘ.Α. το ζήτημα της υποχρεωτικής στράτευσης στα 18.

**ΟΥΤΕ ΣΤΑ 18 ΟΥΤΕ ΣΤΑ 108
ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ**

ενάντια στη βιοτεχνολογία της κυριαρχίας

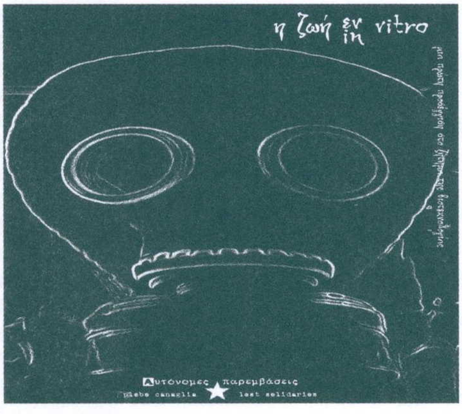

αφίσα για την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στα γιάννενα στις 24/5

Στις 2 φλεβάρη πραγματοποιήθηκε ενάντια στο 4ο διεθνές συνέδριο βιοτεχνολογίας συγκέντρωση και παρέμβαση, ενώ η πορεία που είχε προγραμματιστεί ακυρώθηκε λόγω των συγκρούσεων με τους φασίστες και το μαχαίρωμα δύο συντρόφων (βλ. σελ 5). Το συνέδριο διοργανώθηκε από την εταιρία bionova που αποτελεί την αιχμή του δόρατος της βιοτεχνολογίας στην ελλάδα εκπροσωπώντας και υποστηρίζοντας εταιρίες και βιομηχανίες βιοτεχνολογίας.

Το λόμπι της βιοτεχνολογίας εμφανίζεται στα γιάννενα και ευρύτερα στην ήπειρο όλο και εντονότερα το τελευταίο χρονικό διάστημα. Στις εξαγγελίες της bionova μέσω του περιοδικού της (περ. bio τ20) σχετικά με την επικείμενη ίδρυση πάρκου βιοτεχνολογίας στα γιάννενα (βλ Λ.Π. τ13), έρχεται να προστεθεί η εγκατάσταση στο επιστημονικό–τεχνολογικό πάρκα ηπείρου παραρτήματος της εταιρίας-τράπεζας βλαστοκυττάρων biohellenica. Επίσης η πραγματοποίηση στις 7/5/2008 ημερίδας με θέμα «ενεργειακές καλλιέργειες – παραγωγή βιοντίζελ» στα πλαίσια του επιχορηγούμενου από την ε.ε. προγράμματος BIOSIS που στόχο έχει την προώθηση της καλλιέργειας ενεργειακών φυτών και τη δημιουργία μονάδων επεξεργασίας και παραγωγής βιοκαυσίμων. Σε αυτή την ημερίδα ανακοινώθηκε ότι, στα πλαίσια προγράμματος που συμμετέχουν οι περιφέρειες ηπείρου και δυτικής ελλάδας, τα πανεπιστήμια ιωαννίνων και πάτρας, το τει ηπείρου και ο δήμος Άνω Καλαμά, σε έκταση 20 στρεμμάτων του δήμου καλλιεργούνται γλυκός σόργος, ηλίανθος και ελαιοκράμβη και θα κατασκευαστεί μονάδα επεξεργασίας και παραγωγής βιοκαυσίμων.

Τέλος στις 9/6/2008 πραγματοποιήθηκε ημερίδα στα πλαίσια του προγράμματος «γεωργία-τρόφιμα-αλιεία και βιοτεχνολογία» που διοργανώθηκε από τη bionova, το υπουργείο ανάπτυξης και το επιστημονικό-τεχνολογικό πάρκο ηπείρου. Σε αυτή την ημερίδα πραγματοποιήθηκε παρέμβαση με κεντρικό σύνθημα «ενάντια στη βιοτεχνολογία της κυριαρχίας και τους μηχανισμούς προώθησής της». Στα της ημερίδας και της παρέμβασης θα αναφερθούμε αναλυτικότερα στο επόμενο τεύχος.

η ζωή εν/in vitro: μπροσούρα από τις Α.Π. για τη βιοτεχνολογία (κυκλοφορεί)

ΟΙ ΔΕΞΙΟΙ, ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΜΑΓΑΖΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ

Δημιουργήθηκε και στα γιάννενα τοπικό συμβούλιο νέων το οποίο απαρτίζεται από γνωστούς και μη εξαιρετέους οννεδίτες και δαπίτες με έφεση στους τραμπουκισμούς, επαγγελματικό προσανατολισμό τα κονέ με νυχτερινά μαγαζιά και χόμπι την ακροδεξιά. Μιας και αναφερθήκαμε στα «κεφάλια», ας αναφερθούμε και σε έναν χαμηλόβαθμο δαπίτη της κατηγορίας «λελελελές-ζελές». Ο συγκεκριμένος εθεάθη τη μέρα των φοιτητικών εκλογών να κυκλοφορεί με μπλουζάκι της παράταξης του που στην πλάτη έγραφε foititander!!! Σίγουρο είναι ότι του ανήκει δικαιωματικά μια θέση στο επόμενο συμβούλιο νέων και του αξίζει ένα μεγάλο βραβείο αυτογνωσίας το οποίο με μεγάλη μας χαρά θα του απονείμουμε...

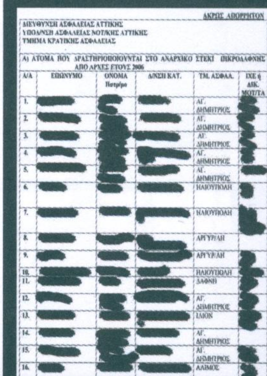
Καμία ανοχή στις φασιστικές προκλήσεις

Καμία ανοχή στις φασιστικές προκλήσεις

Από τα τέλη του φθινοπώρου μέχρι σήμερα έχουν γίνει αμέτρητες επιθέσεις σε συντρόφους/ συντρόφισσες και πολιτικούς και κοινωνικούς χώρους. Πολλές από αυτές τις επιθέσεις έγιναν γνωστές, άλλες όμως όχι. Ενδεικτικά μπορούμε να αναφέρουμε τις εμπρηστικές επιθέσεις σε κατειλημμένους χώρους και στέκια (Θερσίτης, στέκι της Πρωκατ στα νότια, κατάληψη Πραποπούλου, villa Αμαλίας, Λέσχη Υπογείως της Καλλιδρομίου 94, αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Περιστερίου), επιθέσεις σε σωματεία, συλλόγους και τοπικές κινήσεις (στο χώρο που συστεγάζονται ο Σύλλογος Εργαζόμενων στα Φροντιστήρια Καθηγητών-ΣΕΦΚ, το Πανελλαδικό Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής και το Σωματείο Σερβιτόρων-Μαγείρων, στον Εξωραϊστικό Πολιτιστικό Σύλλογο «Ο ΙΛΙΣΟΣ»).[1]

Ένας κοινός παρονομαστής σε όλες αυτές τις επιθέσεις είναι το γεγονός ότι είχαν ως στόχο τόσο άτομα όσο και χώρους γνωστούς για τη δράση τους σε τοπικό ή κεντρικό πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο. Τόσο η ένταση, η στόχευση και το επίπεδο αυτών των επιθέσεων, όσο και η χρονική περίοδος και συχνότητα με την οποία έγιναν αυτές, υποδεικνύουν πως προέρχονται από χώρους και άτομα που έχουν συμφέροντα και τακτικές εχθρικές προς κάθε μορφή αντίστασης.

Όπως όλα δείχνουν πρόκειται για ένα καλά ενορχηστρωμένο σχέδιο φασιστών και ακροδεξιών περιττωμάτων. Επιπλέον, είναι πιθανό πολλές από αυτές τις επιθέσεις να προέρχονται από παρακρατικούς μηχανισμούς με άμεσο σκοπό την τρομοκράτηση και τη σπορά φόβου. Όσον αφορά μάλιστα τη σχέση φασιστών και αστυνομίας, μεγάλη σημασία αποκτούν τα έγγραφα της ασφάλειας των νοτίων προαστίων της Αθήνας που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας, τα οποία αφορούσαν παρακολουθήσεις και στοχοποιήσεις ατόμων και στεκιών του αντιεξουσιαστικού, ελευθεριακού και αριστερού χώρου (Πικροδάφνη, Πρω-κατ στα νότια), τα οποία αποδεικνύουν για πολλοστή φορά την ύπαρξη φασιστοειδών στους κόλπους της αστυνομίας και την αγαστή συνεργασία τους στο πεδίο της αντιμετώπισης του «εσωτερικού εχθρού». Το μπαράζ των επιθέσεων είτε έγιναν από φασίστες, είτε από παρακρατικούς μηχανισμούς, ή ακόμα και αν οι επιθέσεις έγιναν συντονισμένα, τα κίνητρα, οι λόγοι και αναπόφευκτα τα αποτελέσματα είναι τα ίδια: καταστροφές και απόπειρες τρομοκράτησης όσων αντιστέκονται...

ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΝΟΤ/ΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Α) ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗΣ ΑΠΟ ΑΡΧΕΣ ΕΤΟΥΣ 2006

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ Πατρ/μο	Δ/ΝΣΗ ΚΑΤ.	ΤΜ. ΑΣΦΑΛ.	ΙΧΕ ή ΔΙΚ. ΜΟΤ/ΤΑ
1.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	[redacted]
2.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	[redacted]
3.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	[redacted]
4.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	[redacted]
5.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	[redacted]
6.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ	[redacted]
7.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ	[redacted]
8.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΡΓΥΡ/ΛΗ	
9.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΡΓΥΡ/ΛΗ	[redacted]
10.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ	[redacted]
11.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΔΑΦΝΗ	[redacted]
12.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	[redacted]
13.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΙΛΙΟΝ	[redacted]
14.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	[redacted]
15.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	[redacted]
16.	[redacted]	[redacted]	[redacted]	ΑΛΙΜΟΣ	[redacted]

έγγραφα της ασφάλειας της ν/ανατολικής αττικής που βρέθηκαν σε ψηφιακό δίσκο μαζί με φασιστικές φωτογραφίες και σύμβολα

Αν γίνεται μια μορφή διαχωρισμού ανάμεσα σε φασιστικές και παρακρατικές επιθέσεις, αυτό συμβαίνει γιατί πιστεύουμε πως υπάρχουν τακτικοί και πολιτικοί διαχωρισμοί(τουλάχιστον ως προς την αντιμετώπισή τους) ανάμεσα στις κατασταλτικές μεθόδους της κυριαρχίας και της δράσης των διάφορων φασιστικών συμμοριών. Ενώ είναι φανερό ότι φασίστες και παρακράτος διαχειρίζονται το ίδιο μαγαζί, εδώ έχουμε να κάνουμε από τη μία με έναν «αόρατο» πλην υπαρκτό, «ασύμμετρο»

[1]Πέρα από τις επιθέσεις σε χώρους και συντρόφους, το ίδιο διάστημα έγιναγ επιθέσεις σε μετανάστες και σε χώρους όπου διαμένουν ή κυκλοφορούν (Ρέντη, Αιγάλεω, Βοτανικός). Επιλέγουμε να γράψουμε ξεχωριστά για αυτές τις επιθέσεις, καθώς θεωρούμε πως δεν εντοπίζονται στις ίδιες συνθήκες με τις υπόλοιπες. Σε αυτές τις περιπτώσεις χαρακτηριστικά ήταν τόσο τα οικονομικά συμφέροντα των φορέων των περιοχών αυτών (π.χ. κλίμα ανάπλασης) όσο και σε μερικές περιπτώσεις η σιωπηλά ηχηρή συγκατάθεση της τοπικής κοινωνίας. Όταν συντελούν τέτοιοι παράγοντες, τα χτυπήματα από τα φασιστάκια έρχονται ως κερασάκι στην τούρτα μιας φαινομενικά αντιρατσιστικής τοπικής κοινωνίας (π.χ. η πορεία τοπικών φορέων στο Αιγάλεω για την απομάκρυνση των μεταναστών). Απέναντι σε αυτή την υστερία και αυτές τις επιθέσεις οργανώθηκαν πορείες και παρεμβάσεις από αντιεξουσιαστικές και αυτόνομες διάφορες συλλογικότητες και συντρόφους/ ισσες. Αλληλεγγύη στους/ ις μετανάστες/ τριες

και φαντασιακά οριοθετημένο εχθρό (παρακράτος) και από την άλλη με υπαρκτά, αριθμημένα και σχετικά γνωστά υποκείμενα (φασίστες)[2]. Όπως και να έχει, οι υπεύθυνοι για όλες αυτές τις επιθέσεις θα μας βρουν απέναντι τους.

Κομβικό σημείο του χρονικού διαστήματος που πέρασε αποτελούν για μας τα γεγονότα στο κέντρο της Αθήνας στις 2 Φλεβάρη. Λίγο- πολύ τα γεγονότα είναι γνωστά και οι εικόνες (ακόμα και από τα καθεστωτικά Μ.Μ.Ε) αποκαλυπτικές. Οι νεοναζί είχαν σχεδιάσει την καθιερωμένη ετήσια σύναξη (πλ. Κολοκοτρώνη) κάθε λογής πατριωτικού σκουληκιού για την «επέτειο» των γεγονότων στα Ίμια. Οργανώσεις από το χώρο της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του Σύρριζα, υποστηριζόμενες από Γ.Σ.Ε.Ε., Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και άλλους φορείς, είχαν καλέσει σε κατάληψη του χώρου της συγκέντρωσης των φασιστών από τις πρωινές ώρες με σκοπό τη ματαίωση της. Οι νεοναζί όμως είχαν προλάβει το χώρο από πιο νωρίς. Έτσι ελάχιστες από τις οργανώσεις που είχαν καλέσει μαζί με μεγάλο αριθμό ατόμων από τον αντιεξουσιαστικό χώρο συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Κλαυθμώνος. Επιπλέον, διακόσια μέτρα από την άλλη πλευρά (στο χώρο της πλατείας συντάγματος) υπήρχε παρουσία αγωνιστών και αγωνιστριών με σκοπό την εναντίωση στο 4ο συνέδριο της Bionova. Οι φασίστες περικυκλωμένοι από έναν μεγάλο αριθμό κόσμου εχθρικό απέναντι τους και ταυτόχρονα περιφρουρημένοι και υποβασταζόμενοι από διμοιρίες Ματ παρέμειναν στο χώρο.

πάνω: ματ και νεοναζί πίνουν καφεδάκι κ΄ τα λένε...
κάτω: ο ένας από τους μαχαιροβγάλτες με φόντο τους μπάτσους και άλλα καθάρματα

Με αυτά τα δεδομένα και με στόχο τη ματαίωση της φασιστοσύναξης οι αντιφασίστες/ τριες από την πλατεία Κλαυθμώνος επέλεξαν να πορευτούν προς το χώρο συγκέντρωσης των φασιστών. Τότε δέχτηκαν συντονισμένη επίθεση από μπάτσους και φασίστες. Οι αντιφασίστες/ τριες συγκρούστηκαν με τα ματ και τους φασίστες οι οποίοι χέρι-χέρι με μαχαίρια, χημικά, γκλομπ και κάθε λογής άλλο αντικείμενο κατάφεραν να μαχαιρώσουν 2 συντρόφους και να τραυματίσουν άλλους. Μετά τη σύγκρουση ματ και φασίστες επέστρεψαν στην πλατεία Κολοκοτρώνη, οι αντιφασίστες/ τριες στην πλατεία Κλαυθμώνος και το κομμάτι του κόσμου που βρισκόταν στο σύνταγμα αποφάσισε να πορευτεί προς το σημείο στο οποίο βρίσκονταν οι υπόλοιποι/ ες σύντροφοι/ ισσες. Η πορεία αυτή με τη σειρά της συγκρούστηκε με τους μπάτσους και στη συνέχεια οι συγκρούσεις γενικεύτηκαν στο χώρο των Προπυλαίων, όπου συναντήθηκαν τα δύο μπλοκ. Μετά από κάποιες ώρες και ενόσω εισαγγελέας «προέτρεψε» τους φασίστες να αποχωρήσουν για την «αποφυγή περαιτέρω επεισοδίων», η αποφασισμένη από τη συνέλευση που έγινε στα Προπύλαια (από την οποία είχαν αποχωρήσει τα περισσότερα άτομα που προέρχοταν από το χώρο της αριστεράς- όχι όμως όλα) πορεία ενάντια στους φασίστες και την αστυνομία, δέχεται απρόκλητα επίθεση από διμοιρίες ματ με αποτέλεσμα τραυματισμούς και περίπου 120 προσαγωγές. Οι προσαχθέντες παρέμειναν στη Γ.Α.Δ.Α. μέχρι αργά το βράδυ. Μαζί με τις προληπτικές και άλλου είδους προσαγωγές, ο αριθμός αυτός φτάνει ακόμα παραπάνω.

Συμπερασματικά τα γεγονότα οδήγησαν στην αποκάλυψη για ακόμη μια φορά της

[2] Σημαντικό στοιχείο αποτελεί το κατά πόσο θεωρούμε υπεύθυνη και την κοινωνία (αναγνωρίζοντας τόσο ότι δεν αποτελεί ένα ομοιογενές και ενιαίο σύνολο- αντιθέτως αποτελείται από κομμάτια ανταγωνιστικά μεταξύ τους- όσο και τον εκφασισμό της) και κατά πόσο διαχωρίζουμε το κράτος από αυτή: δηλαδή κατά πόσο το κράτος αποτελεί εξωτερικό παράγοντα ή συνυφαίνεται ως αποτέλεσμα των κοινωνικών σχέσεων.

συνεργασίας φασιστών και μπάτσων. Τόσο οι εικόνες όσο και οι μαρτυρίες κατέρριψαν τους κλασικούς ισχυρισμούς των Μ.Μ.Ε. περί σύγκρουσης των άκρων. Επιπλέον, καταδείχτηκε η αναγκαιότητα ύπαρξης της δυνατότητας επιλογής ακόμα και της φυσικής αντιπαράθεσης με τους φασίστες. Διότι η φασιστοσύναξη ματαιώθηκε μεν με την παρέμβαση του εισαγγελέα, η οποία όμως ήταν αποτέλεσμα της πίεσης που ασκήθηκε από την πρωινή σύγκρουση, όπως επίσης από τις συγκρούσεις στα Προπύλαια και από την πολύωρη παραμονή αντιφασιστών/ τριων στον ίδιο χώρο.

Όσον αφορά «κριτικές» πάνω στα γεγονότα εκείνης της ημέρας (π.χ.νίκη ή ήττα, ποιός κέρδισε και ποιος έχασε, καθυστερημένες υποδείξεις με σκοπό το πολιτικό κέρδος, αποσιώπηση των γεγονότων του απογεύματος ή και του πρωινού) που περιστρέφονται γύρω από ζητήματα «ηθικής» ή και εσωτερικού υπερκαταναλωτισμού, δεν θα έπρεπε να μας ενδιαφέρουν καν. Αντίθετα ζητούμενο αποτελεί η κριτική που στοχεύει στη ανάλυση και την επεξεργασία των γεγονότων και των επιλογών, με πολιτικό σκεπτικό και εστιάζοντας στα σημεία που μπορούν να μας φέρουν πιο κοντά στο σκοπό μας.

Ξεκάθαρα, ο αντιφασισμός δεν αποτελεί «σπορ» ενός συγκεκριμένου χώρου, αντίθετα αποτελεί συνειδητή πολιτική στάση. Η καθημερινή, συλλογική, οργανωμένη αντιφασιστική δράση προωθεί, κοινωνικοποιεί και κάνει πράξη (ανάμεσα σε τόσα άλλα) την απομόνωση κάθε νεοναζί, φασιστάκου κ.τ.λ., χρησιμοποιώντας ακόμα και τα ποσοστά αντιβίας που αναλογούν σε κάθε περίπτωση, χωρίς να γίνεται ποτέ αυτό που πολεμάει.

Στις 2 **Φλεβάρη**, ενώ συνέχεια έφταναν νέα από την αθήνα, πραγματοποιήθηκε στα **γιάννενα** αυθόρμητη αντιφασιστική διαδήλωση από 120 άτομα με κεντρικό σύνθημα «μπάτσοι tv νεοναζί – όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί».

Στις 23 **Φλεβάρη**, διοργανώθηκε πορεία, μετά από μια σειρά άλλων κινήσεων, από αναρχικές συλλογικότητες απέναντι στα γεγονότα της 2 Φλεβάρη και τις επιθέσεις του διαστήματος αυτού. Η πορεία αυτή είχε προπαγανδιστεί με μικροφωνικές και παρεμβάσεις σε διάφορες γειτονιές της **Αθήνας** Περίπου 1500 άτομα συμμετείχαν, όπως επίσης και σύντροφοι/ ισσες από το antifa και αριστερές οργανώσεις (Εργατική Εξουσία, κ.α.).

Όπως είναι γνωστό, στις 17 Φλεβάρη 2007 νεοναζί της χρυσής αυγής είχαν συγκεντρωθεί στα **γιάννενα** με αφορμή μια επέτειο που είναι εκείνη τη μέρα για τη «βόρεια ήπειρο», ενώ την ίδια μέρα είχε πραγματοποιηθεί αντιδιαδήλωση. Φέτος στις 17/2 ήταν άφαντοι. Εμφανίστηκαν μια εβδομάδα αργότερα (23/2) ανακοινώνοντάς το μόνο στους μπάτσους, που είχαν ξαμολυθεί στους δρόμους ώρες πριν φανούν οι νεοναζί. Κινητοποιούμενοι/ες άμεσα όμως 120 -150 αντιφασίστες/τριες ήταν πάλι μπροστά τους για να τους κόψουν το δρόμο. Τελικά οι 20 ναζήδες από γιάννενα και καστοριά, αφού κατέθεσαν τα στεφάνια τους με την αστυνομία (ματ, ασφαλίτες, ένστολους) να τους κάνει όπως και πέρυσι περιφρούρηση, πήγαν από εκεί που ήρθαν(στις τρύπες τους). Σημειωτέο, μαζί με τους χρυσαυγίτες κατέθεσε στεφάνι και το κρατικοδίαιτο, πρακτοροεπιστημονικό «ίδρυμα βορειοηπειρωτικών ερευνών».

αφίσα που κολλήθηκε στα γιάννενα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΑΝΑΚΤΗ

(μαύρη εργασία: κάνε τ

Για τον εκβιασμό της μαύρης εργασίας έχουμε πολλά να πούμε. Άλλωστε δε θα μπορούσε να ήταν διαφορετικά, αφού τον βιώνουμε στην καθημερινότητά μας. Εξαντλητικά ωράρια για πενταροδεκάρες, απλήρωτες υπερωρίες και ανύπαρκτη ασφάλιση πλέον αποτελούν τον κανόνα, με καφετέριες, μπαρ και ντελιβεράδικα να κατέχουν τα πρωτεία μεταξύ άλλων στη «μαύρη» εκμετάλλευση. Κι αν τολμήσουμε να διεκδικήσουμε το ελάχιστο, έχουν έτοιμη την απάντηση... «Δεν πιστεύω να θέλεις ρεπό για τις γιορτές!!?», «Τι; θες να σου πληρώσω υπερωρίες; Άπαπα, δε βγαίνω με τίποτα!», «Ένσημα; Ποια ένσημα; Μα δε θυμάμαι να σε προσέλαβα ποτέ...». Φαίνεται πως μικροί και μεγάλοι αφεντικάνοι την έχουν βολέψει για τα καλά... ή όχι; Κατά καιρούς φτάνουν στα αυτιά μας διάφορες ιστορίες για κάποιους/ες που τα πήραν στο κρανίο και κατήγγειλαν το αφεντικό τους, και μάλιστα με επιτυχία, συχνά χωρίς να φτάσουν μέχρι τα δικαστήρια. Πώς όμως γίνεται αυτό; Που πήγαν οι κλασσικές απειλές του τύπου «αν κάνεις καταγγελία δεν πρόκειται να ξαναδουλέψεις πουθενά... δε θα μπορέσεις να αποδείξεις τίποτα... αν βάλω δικηγόρους στο τέλος θα με πληρώνεις εσύ»; Η απάντηση είναι εύκολη. Τα αφεντικά μπλοφάρουν. Γιατί ποντάρουν στην ανάγκη μας για επιβίωση, αλλά και στην άγνοιά μας για τα εργασιακά μας δικαιώματα. Όμως είναι στο χέρι μας να μετατρέψουμε την άγνοια σε γνώση· και τη γνώση σε πράξη. Οι παρακάτω γραμμές ίσως να είναι ένα βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι δουλεύουμε «μαύρα» σε μία επιχείρηση και κάποια στιγμή, αφού έχουμε εξαντλήσει κάθε πιθανότητα συννενόησης με το αφεντικό, μας τη βιδώνει και αποφασίζουμε να διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν.

Κίνηση πρώτη: Επιθεώρηση εργασίας. Με καταγγελία στον επόπτη εργασίας μπορούμε να διεκδικήσουμε όσα χρήματα μας χρωστάει ο εργοδότης από απλήρωτες υπερωρίες, νυχτερινή εργασία, εργασία κατά τη διάρκεια αργιών, επιδόματα αδείας, δώρα χριστουγέννων και πάσχα, καθώς και αποζημίωση λόγω απόλυσης. Ο επόπτης υπολογίζει το ποσόν που πρέπει να πάρουμε, ανάλογα με τις πληροφορίες που θα του δώσουμε για το καθεστώς εργασίας (ακόμα και αν η δουλεία μας ήταν part time έχουμε το δικαίωμα να διεκδικήσουμε αποζημιώσεις που αντιστοιχούν σε πλήρη απασχόληση, αφου έτσι κι αλλιώς δεν είμαστε δηλωμένοι πουθενά, επομένως το αφεντικό δε μπορεί να αποδείξει τίποτα!). Στη συνέχεια ο επόπτης συμπληρώνει

ΗΣΗ ΣΤΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ

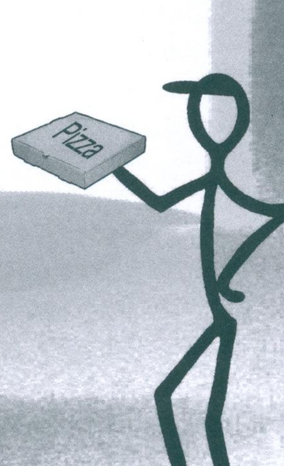
το αφεντικό να τρέχει...)

ένα έντυπο, με το οποίο καλεί τον εργοδότη να περάσει από το γραφείο του για να «διαπραγματευτεί» μαζί μας.

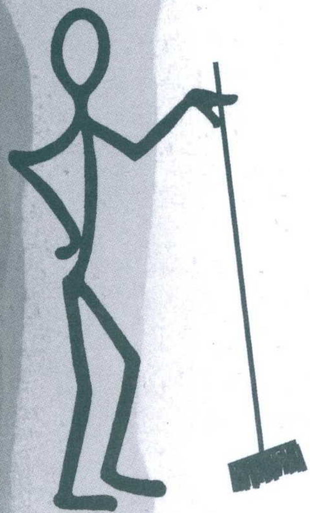
Για την καταγγελία στον επόπτη δε χρειάζεται να προσκομίσουμε κανένα στοιχείο που αποδεικνύει τα λεγόμενά μας. Αν βέβαια έχουμε στα χέρια μας κάποιο έγγραφο που αποδεικνύει ότι όντως δουλεύαμε, (π.χ. τιμολόγια με την υπογραφή μας, τα «z» της ταμειακής) ή αν έχουμε φροντίσει να βρούμε μάρτυρες (κατά προτίμηση κάποιο συνάδελφο) ισχυροποιούμε τη θέση μας. Όμως ακόμα και χωρίς όλα αυτά η δουλειά μας γίνεται, αφού ο επόπτης είναι -θεωρητικά πάντα- με το μέρος του εργαζόμενου. Για να θυμηθεί όμως ο επόπτης να κάνει τη θεωρία πράξη, είναι καλή κίνηση να έχουμε μαζί μας ένα δικηγόρο ειδικευμένο σε εργατικές υποθέσεις. Μπορεί τα πάρε-δώσε με δικηγόρους να μην ακούγονται και τόσο ελκυστικά, όμως οι συμβουλές του θα μας φανούν χρήσιμες και θα μας βοηθήσουν να αποφύγουμε τυχόν παγίδες (π.χ. αν κατά το χρονικό διάστημα που δουλεύαμε παίρναμε κάποιο επίδομα από το κράτος μπορεί να την πατήσουμε αν κάνουμε καταγγελία). Όσο για την αμοιβή του, δε χρειάζεται να ανησυχούμε, καθώς σε αυτές τις περιπτώσεις ο δικηγόρος πληρώνεται αφού καταφέρουμε να πάρουμε τα χρωστούμενα.

Το σίγουρο είναι ότι, όταν ο αφεντικάνος πάρει στα χέρια του το φάκελο με την πρόσκληση του επόπτη θα αισθανθεί ένα φτερούγισμα στο στομάχι (και κατ' επέκταση στην τσέπη). Ακόμα και αν το παίξει ζόρικος στην αρχή, ακόμα και αν βρίσκει προφάσεις για να καθυστερήσει τη διαδικασία, η πιθανότητα να μας δώσει τα χρωστούμενα είναι μεγάλη, ειδικά αν αναλογιστεί τι τον περιμένει στην περίπτωση που αρνηθεί...

Κίνηση δεύτερη: ΙΚΑ. Με καταγγελία στο ΙΚΑ μπορούμε να διεκδικήσουμε τα ένσημα που δεν μας κόλλησε ο εργοδότης κατά το χρονικό διάστημα που εργαζόμασταν. Η διαδικασία για την καταγγελία είναι σχετικά απλή (συμπλήρωση ενός εντύπου), ενώ εάν τελικά καταφέρουμε να δικαιωθούμε, ο εργοδότης εκτός από την υποχρέωση να μας κολλήσει όλα τα ένσημα (τα οποία ισοδυναμούν με αρκετά χρήματα, ειδικά αν δουλεύαμε για σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα) αντιμετωπίζει ποινές φυλάκισης (τουλάχιστον 6 μηνών) και χρηματικά πρόστιμα πολλών χιλιάδων ευρώ. Γι' αυτό το λόγο πολλοί εργοδότες φροντίζουν να συμβιβαστούν πριν ο εργάτης/τρια φτάσει στα σκαλοπάτια του ΙΚΑ.

Εάν παρόλα αυτά αποφασίσουμε ότι θέλουμε οπωσδήποτε τα ένσημά μας, πρέπει να έχουμε εξασφαλίσει αποδεικτικά στοιχεία (αναφέρθηκαν παραπάνω), τα οποία θα παρουσιάσουμε σε ειδικό έλεγχο που διενεργείται από το ΙΚΑ. Αν δικαιωθούμε η ποινική δίωξη του εργοδότη γίνεται αυτεπάγγελτα.

Ίσως η παραπάνω διαδικασία να φαίνεται «βουνό», αποτελεί ωστόσο το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε για να διεκδικήσουμε κάτι από όλα όσα μας κλέβουν καθημερινά τα αφεντικά (τα χρήματα, το χρόνο, την ψυχική υγεία, τη σωματική μας ακεραιότητα). Γιατί ακόμα και όταν πουλάνε φιλία και οικογενειακή ατμόσφαιρα ή όταν διαμαρτύρονται για το «πόσο δύσκολο τους είναι να τα βγάλουν πέρα», το κάνουν για να αποσιωπήσουν το γεγονός ότι πλουτίζουν στις πλάτες μας, αρνούμενοι να μας δώσουν ακόμα και τα ελάχιστα που δικαιούμαστε από το νόμο.

Δεν τρέφουμε την αυταπάτη ότι η εργατική νομοθεσία υπάρχει για να μας σώσει από τα δεινά της μισθωτής σκλαβιάς. Οι θεσμοθετημένες «παροχές» προς τους εργάτες είναι μηδαμινές μπροστά στις «διευκολύνσεις» που ορίζει ο νόμος για τα αφεντικά, μεγάλα και μικρά. Άλλωστε η νομοθεσία (χωρίς βέβαια να παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι αποτελεί κατάκτηση των αγώνων του εργατικού κινήματος) παραμένει μια κρατική ρύθμιση που στόχος της είναι να κατευνάζει τον ανταγωνισμό που ενυπάρχει στις εργασιακές σχέσεις και να διατηρεί την πολυπόθητη για τα αφεντικά «εργασιακή ειρήνη». Σε μία περίοδο που οι συλλογικοί εργατικοί αγώνες γίνονται όλο και πιο δύσκολη υπόθεση, η εργαλειακή χρήση των όποιων ευνοϊκών για τους εργάτες νομοθετικών ρυθμίσεων αποτελεί ένα ελάχιστο μέσο για την ανατροπή αυτής της πλαστής ισορροπίας.

Μπορεί οι εργατικές διεκδικήσεις μέσω της νομοθεσίας να φαντάζουν ατομικές λύσεις, όμως στην πραγματικότητα όσο περισσότερο συλλογικοποιούνται τόσο πιο «επικίνδυνες» γίνονται. Είναι ζητούμενο τέτοιες πρακτικές να υιοθετούνται και να εφαρμόζονται μαζικά από τους εργαζόμενους/ες, όπως επίσης είναι σημαντική η έμπρακτη υποστήριξη από όλους και όλες μας, ακόμα και αν συγκεκριμένες διεκδικήσεις δε μας αφορούν άμεσα, έτσι ώστε τα αφεντικά να αρχίσουν να ανησυχούν...

Συμπληρωματικά δες:

μπροσούρα "όλα όσα θα θέλατε να μάθετε για την εργατική νομοθεσία και το αφεντικό σας δεν θα 'θελε να ξέρετε" από τις "εργάτριες-εργάτες ενάντια στην εργασία" (σε ψηφιακή μορφή στο http://disobey.net)

τεύχος 11 των Αυτόνομων Παρεμβάσεων, στο κείμενο με τίτλο "Απεργία στον ιδιωτικό τομέα: όταν ο νόμος δεν είναι το δίκιο του εργάτη"

στις νάρκες της Ηπείρου...

Στις αρχές του 2007 ξεκίνησε η υλοποίηση προγράμματος, το οποίο περιλάμβανε τον εντοπισμό, τη σήμανση και την ψηφιακή καταγραφή των παλιών ναρκοπεδίων στις περιφέρειες Ηπείρου και Δυτικής Μακεδονίας, καθώς και την πιλοτική εφαρμογή αποναρκοθέτησης τριών περιοχών. Την υλοποίηση του προγράμματος ανέλαβε η ελληνικών συμφερόντων εταιρία Pass Defence[1] (που ασχολείται με αμυντικά συστήματα και προγράμματα ασφαλείας), όταν υπέγραψε σχετικό συμβόλαιο με την Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας. Στις 24/10/2007 παρουσιάστηκαν από εκπρόσωπο της εταιρίας τα πρώτα επίσημα αποτελέσματα, σύμφωνα με τα οποία εντοπίστηκαν 763 ενεργά ναρκοπέδια στις περιφέρειες Δυτικής Μακεδονίας και Ηπείρου, εκ των οποίων τα 222 στους νομούς Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας (168 στο νομό Ιωαννίνων και 54 στο νομό Θεσπρωτίας, με πολλά από αυτά να βρίσκονται κοντά στη συνοριογραμμή Ελλάδας-Αλβανίας)[2]!

Είναι η πρώτη φορά που επιβεβαιώνεται από επίσημα χείλη η ύπαρξη ναρκοπεδίων στην Ήπειρο, αφού η τελευταία επίσημη δήλωση σχετικά με το ζήτημα ήταν αυτή του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας (Υ.ΕΘ.Α.) το Σεπτέμβριο του 2005, σύμφωνα με την οποία οι περιοχές των συνόρων με τις χώρες Βουλγαρία, Αλβανία και πρώην γιουγκοσλαβική δημοκρατία της Μακεδονίας χαρακτηρίστηκαν «ελεύθερες από νάρκες»,[4] ενώ για το Γράμμο και το Βίτσι (βουνά της Πίνδου όπου έγιναν μάχες κατά το δεύτερο παγκόσμιο και τον εμφύλιο) υπήρχαν απλώς «υποψίες».

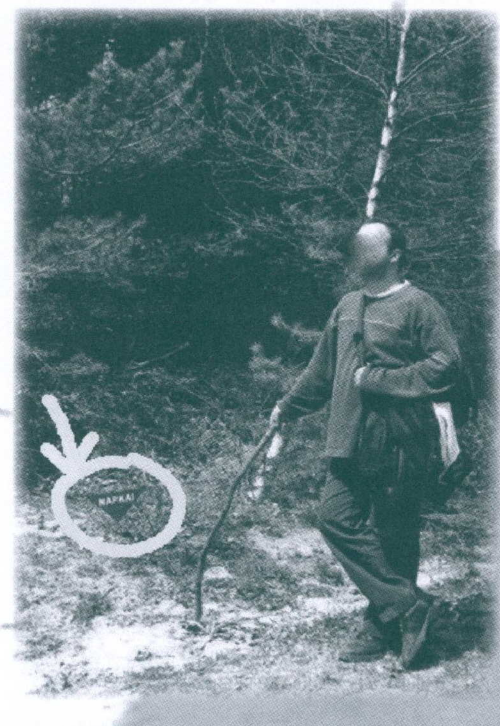
Φυσικά όλα τα παραπάνω είναι γνωστά εδώ και χρόνια στους κατοίκους των «επίμαχων» περιοχών, που κατά καιρούς έχουν χάσει τη ζωή τους από εκρήξεις νάρκών και άλλων πυρομαχικών, τα οποία βρίσκονται διάσπαρτα στην Ήπειρο και τη Μακεδονία από την εποχή του δευτέρου παγκοσμίου, του εμφυλίου και όχι μόνο*[3]. Όπως επίσης είναι γνωστά εδώ και χρόνια στους μετανάστες που διέσχισαν και συνεχίζουν να διασχίζουν τα ελληνοαλβανικά σύνορα στην προσπάθειά τους για επιβίωση οι οποίοι, εκτός από τις αντίξοες καιρικές συνθήκες και τους συνοριόμπατσους, αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο να χάσουν τη ζωή τους ή να ακρωτηριαστούν πέφτοντας πάνω σε κάποια από τις χιλιάδες νάρκες που βρίσκονται διάσπαρτες κατά μήκος των συνόρων, χωρίς ποτέ κανείς να μάθει τι απέγιναν (το αρχείο με τα στοιχεία των θυμάτων που διατηρεί ο στρατός είναι απόρρητο...[5]).

Νάρκη σε ορεινή περιοχή

Την ύπαρξη ναρκών στα ελληνοαλβανικά σύνορα θύμισαν σε ακόμα περισσότερους οι πυρκαγιές του καλοκαιριού στο βουνό Τσαμαντάς Θεσπρωτίας, στη συνοριογραμμή Ελλάδας-Αλβανίας, και στον Αμάραντο Κόνιτσας Ιωαννίνων, όταν οι πυροσβέστες δε μπορούσαν να προσεγγίσουν τις δύο περιοχές, αφού υπήρχαν παντού διάσπαρτες νάρκες και βλήματα που έσκαγαν κατά τη διάρκεια των πυρκαγιών[6].

Γιατί όμως αγχώθηκαν ξαφνικά μετά από τόσα χρόνια οι Περιφέρειες Ηπείρου και Δυτικής Μακεδονίας σχετικά με το ζήτημα της αποναρκοθέτησης; Αφενός η ελληνική κυβέρνηση έχει την υποχρέωση να ολοκληρώσει το έργο της καταγραφής, σήμανσης και αποναρκοθέτησης όλων των περιοχών, για τις οποίες υπάρχει η υποψία ότι έχουν τοποθετηθεί νάρκες μέχρι την 1η Μαρτίου του 2014, σύμφωνα με το άρθρο 5 της συνθήκης της Οττάβα[5]. Αφετέρου, όπως δήλωσε και ο ίδιος ο περιφερειάρχης Ηπείρου, το σύνολο των περιοχών που ελέγχθηκαν και σημάνθηκαν εντάσσεται στο επιχειρηματικό πρόγραμμα «ΠΙΝΔΟΣ, Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Βιώσιμης Ανάπτυξης Βόρειας & Κεντρικής Πίνδου»[7]. Και φυσικά, δεν είναι δυνατόν ο "αμέριμνος τουρίστας" που έρχεται να θαυμάσει τις ομορφιές της Πίνδου -και να ξοδέψει τα λεφτά του- να φοβάται μήπως συναντήσει στο δρόμο του καμιά νάρκη. Στα πλαίσια αυτής της λογικής έγινε και η πιλοτική αποναρκοθέτηση δύο περιοχών κοντά στο χιονοδρομικό κέντρο Μετσόβου...

Νάρκη με σήμανση στην περιοχή της Πίνδου, δίπλα σε "αμέριμνο τουρίστα"

Όμως το πρόγραμμα που ανέλαβε η ιδιωτική εταιρία έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, ενώ η ευθύνη για την αποναρκοθέτηση των υπόλοιπων περιοχών (μεταξύ αυτών και η συνοριογραμμή) βαρύνει πλέον το Υ.ΕΘ.Α. και το Τ.Ε.Ν.Ξ. (Τάγμα Εξουδετέρωσης Ναρκών Ξηράς), αφού σύμφωνα με το υπάρχον νομικό πλαίσιο το Τ.Ε.Ν.Ξ. είναι ο μόνος φορέας που νομιμοποιείται να πιστοποιήσει την ασφάλεια οποιουδήποτε έργου αποναρκοθέτησης[8]. Η κατάσταση αυτή αποτελεί εμπόδιο στην ολοκλήρωση της διαδικασίας αποναρκοθέτησης... εμπόδιο που όμως φαίνεται να συμφέρει το Υ.ΕΘ.Α., το οποίο αποφεύγει συστηματικά να δώσει λεπτομερείς πληροφορίες για την κατάσταση των ναρκοπεδίων στην Ελλάδα στη δημοσιότητα, αλλά και στους αρμόδιους φορείς του Ο.Η.Ε. (με την πρωτοφανή ανοχή των τελευταίων).

Τα παραπάνω κάνουν εύκολη τη διαπίστωση ότι η ομίχλη που επικρατεί γύρω από το ζήτημα των ναρκοπεδίων δεν είναι δυνατό να οφείλεται σε απλή «παράλειψη»

του ελληνικού κράτους, αλλά μάλλον εξυπηρετεί τα συμφέροντά του. Συμφέροντα που κάλλιστα συνδέονται με τη αντιμεταναστευτική πολιτική και τη φύλαξη των συνόρων. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι ο ελληνικός στρατός δεν κατέστρεψε τα αποθέματα ναρκών που βρίσκονται στις αποθήκες του, όπως όφειλε να πράξει έως την 1η Μαρτίου 2008, σύμφωνα με άρθρο της συνθήκης της Οττάβα[9]. Όπως επίσης δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η ελληνική κυβέρνηση, σύμφωνα με επίσημες δηλώσεις της, ασκεί συνεχώς πιέσεις στους ευρωπαίους «εταίρους» για την από κοινού δημιουργία ενιαίου σώματος φύλαξης των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ (βλέπε σύνορα με Αλβανία, Τουρκία), με απώτερο στόχο την αποτροπή της εισόδου μεταναστών στη χώρα. Επομένως, όσο το ελληνικό κράτος επιμένει να παραβιάζει τη συνθήκη της Οττάβα, τόσο αυξάνει τη διαπραγματευτική του ισχύ. Και όσο το ελληνικό κράτος κάνει τις μπίζνες του, τόσο μεγαλώνει ο αριθμός των μεταναστών/στριών που πέφτουν θύματα ναρκών, στην προσπάθειά τους να διασχίσουν τα σύνορα. Αυτό θα πει «ελληνική φιλοξενία»...

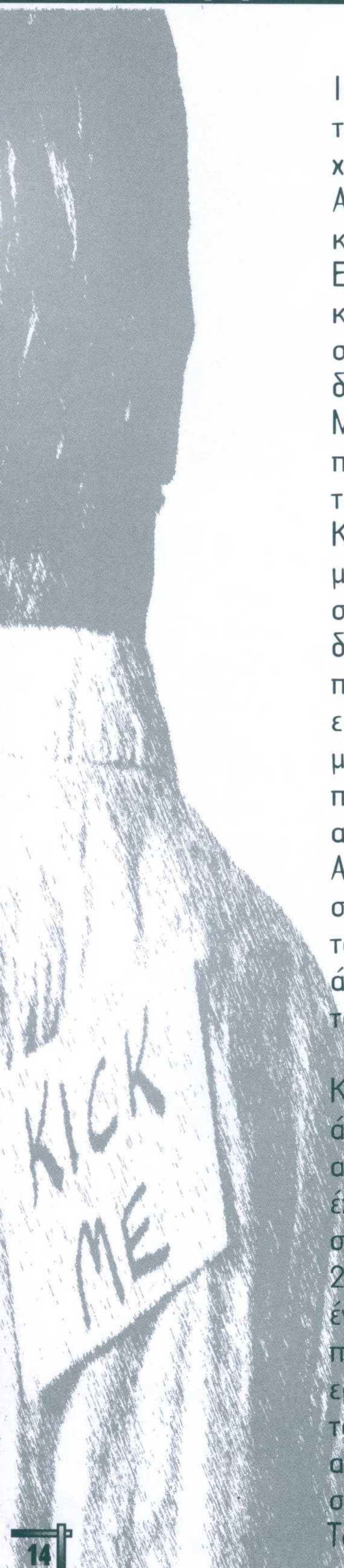

...ολημερίς τις έβγαζαν, το βράδυ τις ξανάβαζαν...

1. Εφημερίδα «Πρωινός Λόγος», φύλλο 25/10/2007
2. Εφημερίδα «Ηπειρωτικος Αγών», φύλλο 25/10/2007
3. Εφημερίδα «Καθημερινή», φύλλο 8/9/2007
4. E-mail προς την ICBL από τον Αντισυνταγματάρχη Βασίλειο Μακρή, Γενικό Επιτελείο Στρατού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, 14/9/2005
5. Διεθνής Εκστρατεία για την Κατάργηση των Ναρκών (ICBL)
6. Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης
7. Εφημερίδα «Ελευθερία», φύλλο25/10/2007
8. Εφημερίδα «Ελευθεροτυπία», φύλλο 3/12/2007
9. Εφημερίδα «Ελευθεροτυπία», φύλλο 3/4/2008

*Σημαντική λεπτομέρεια: το ελληνικό κράτος βρισκόταν επίσημα σε εμπόλεμη κατάσταση με το αλβανικό κράτος μέχρι το 1996, οπότε και υπογράφηκε μεταξύ των δύο κρατών το γνωστό «Σύμφωνο Φιλίας, Συνεργασίας, Καλής Γειτονίας και Ασφάλειας».

τη ρουφιανιά πολλοί αγάπησαν...

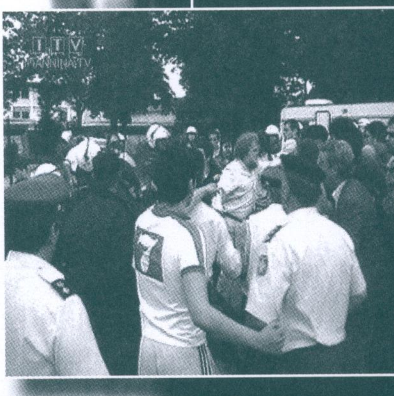
Πριν από περίπου τριάμισι χρόνια η δημοτική αρχή των Ιωαννίνων, με επικεφαλής το δήμαρχο Ν. Γκόντα αποφάσισε την εκχώρηση του ξενοδοχείου «Ξενία» και του περιβάλλοντα χώρου (πάρκο Κουραμπά) στον επιχειρηματικό όμιλο «Ακτή Αριάδνη» του μεγαλοεπιχειρηματία Κ. Μήτση, με σκοπό την κατασκευή και τη λειτουργία νέας ξενοδοχειακής μονάδας. Ενάντια σε αυτή την απόφαση πραγματοποιήθηκε μια σειρά κινητοποιήσεων που έθεταν δημόσια μεταξύ άλλων ζητήματα σχετικά με την περιβαλλοντική καταστροφή, το ξεπούλημα των δημοσίων χώρων σε ιδιώτες, την τσιμεντοποίηση της πόλης. Μέρος των κινητοποιήσων ήταν η συμβολική κατάληψη που πραγματοποιήθηκε στις 8/6/2005 στον προαύλιο χώρο του τότε «Ξενία» με τη συμμετοχή περίπου 150 διαδηλωτών. Κατά τη διάρκεια της κατάληψης διμοιρίες ΜΑΤ εμφανίστηκαν μετά από εντολή της δημοτικής αρχής και επιτέθηκαν στους συγκεντρωμένους, με αποτέλεσμα τη σύλληψη 10 διαδηλωτών. Τότε έκανε την πρώτη του εμφάνιση ο γνωστός πλέον «ρουφιάνος του Ξενία» Ανδρέας Καμπέρης, ο οποίος εμφανιζόμενος ως «συγγενής» του Μήτση υποδείκνυε στους μπάτσους διαδηλωτές, εναντίον των οποίων είχαν κατατεθεί προκατασκευασμένες μηνύσεις από την «Ακτή Αριάδνη» αρκετή ώρα πριν από την πραγματοποίηση της κατάληψης. Από τότε κανένας/καμία από όσους και όσες συμμετείχαμε στις κινητοποιήσεις δεν τον ξέχασε... όμως, όπως μαρτυρούν τα γεγονότα, δε μας ξέχασε ούτε αυτός (δε θα μπορούσε άλλωστε, αφού η καλή μνήμη είναι χαρακτηριστική ιδιότητα των ρουφιάνων).

Από εκείνη την περίοδο μέχρι σήμερα ο Ανδρέας Καμπέρης έχει πραγματοποιήσει τέσσερις επιθέσεις σε άτομα που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις για το «Ξενία», ασκώντας ταυτόχρονα μηνύσεις εναντίον τους (οι οποίες δεν έχουν εκδικαστεί ακόμα) σε μια προσπάθεια εκφοβισμού και συκοφάντησής τους. Τελευταίο δείγμα γραφής του στις 30/3/2008, όταν ο ίδιος μαζί με τον πατέρα του Ιωάννη Καμπέρη και έναν μπράβο έστησαν ενέδρα και επιτέθηκαν σε ακόμα ένα άτομο που συμμετείχε στις κινητοποιήσεις, την ώρα που ο τελευταίος εργαζόταν, με αποτέλεσμα να τον ξυλοκοπήσουν άγρια και να του ακρωτηριάσουν με τα δόντια κομμάτι από το αριστερό του αυτί. Στη συνέχεια οδηγήθηκαν στη Γ.Α.Δ.Η., όπου -κατά τη συνηθισμένη τους τακτική- υπέβαλαν μήνυση για ξυλοδαρμό. Το ίδιο βράδυ συγκεντρώθηκαν περίπου 100 αλληλέγγυοι/ες

έξω από το αστυνομικό μέγαρο με αίτημα να περάσουν ο ρουφιάνος και ο πατέρας του από αυτόφωρο και να μην αφεθούν ελεύθεροι. Στις 8/4 πραγματοποιήθηκε πορεία, στην οποία συμμετείχαν περίπου 300 άτομα. Την Πέμπτη 10/4 πραγματοποιήθηκε μαζική αφισοκόλληση στην πόλη με σκοπό την αντιπληροφόρηση σχετικά με το γεγονός, η οποία προκάλεσε θετικές αντιδράσεις και είχε ως αποτέλεσμα να ανοίξει το ζήτημα στην τοπική κοινωνία. Το ίδιο βράδυ ο αντιδήμαρχος Γ. Ανυφαντής χρησιμοποιώντας δημοτικά οχήματα και ασφαλίτες κατέβαζε τις αφίσες που είχαν κολληθεί στο κέντρο της πόλης, ενώ λίγο αργότερα έκανε την ίδια δουλειά και ο Καμπέρης μαζί με τους γονείς του, συνοδευόμενος από αυτοκίνητο της ασφάλειας. Αποπειράθηκε μάλιστα να τραμπουκίσει για ακόμα μια φορά συντρόφους και συντρόφισσες που βρέθηκαν στο δρόμο του, ενώ τους απείλησε χρησιμοποιώντας τη γνωστή τακτική των μηνύσεων. Το επόμενο βράδυ πραγματοποιήθηκε μικροφωνική αλληλεγγύης με σκοπό την αντιπληροφόρηση, αλλά και ως απάντηση στα προηγούμενα γεγονότα, με μεγάλη συμμετοχή ατόμων. Η αφισοκόλληση επαναλήφθηκε την επόμενη Πέμπτη 17/4· αυτή τη φορά οι αφίσες έμειναν στη θέση τους...

...ο ρουφιάνος με το νούμερο 7

Τα παραπάνω γεγονότα όσο κραυγαλέα και αν φαίνονται, δε μας προκαλούν έκπληξη. Η δημοτική αρχή και η τοπική αστυνομία έχουν αποδείξει πολλές φορές στο παρελθόν πόσο “αποτελεσματικά” μπορούν να συνεργαστούν για να καταστείλουν τους κοινωνικούς αγώνες και να υπερασπίσουν τα συμφέροντά τους. Όσο για τον Καμπέρη, αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα των προτύπων που επικρατούν στην κοινωνία της απάθειας, της ιδιώτευσης και της υποταγής. Από τη στιγμή που η τοπική κοινωνία επιλέγει να κλείσει τα μάτια στο ξεπούλημα και την καταστροφή των δημοσίων χώρων αλλά και στην καταστολή όσων αντιστέκονται, μπορεί ανενόχλητος να τραμπουκίζει, να ρουφιανεύει και κάνει κάθε είδους «διασυνδέσεις» την ίδια στιγμή που ποζάρει στις τοπικές φυλλάδες σαν «επιτυχημένος επιχειρηματίας» και «ευυπόληπτος πολίτης». Δυστυχώς όμως για τους κάθε λογής καμπέρηδες, η συλλογική μνήμη δε σβήνει και υπάρχουν ακόμα πολλοί/ές που δεν τους ανέχτηκαν, ούτε πρόκειται να τους ανεχτούν...

"Είμαι ο ανθός
της ελληνικής πεδιάδας
ο γνωστός

ευδοκιμώ
σε φόβους μανάδων
κατάρες παπάδων
κήπους εμπριμέ στους τόνους του μαύρου
συνθήματα διάφανα σε διάφορα χρώματα
κι απ' όλα τα χώματα
αν με ρωτάτε
προτιμώ τα συντρίμμια γραφείων
φασιστικών οργανώσεων

ο βλαστός μου αντέχει τα πάντα
εκτός από τη μόνωση

ίσως γι' αυτό με βλέπετε
να κυκλοφορώ συχνά
στην οικονομική συσκευασία
των διακοσίων"

Αιμόφιλος Τ. Ινφλουέντζας

